

[Artículo anterior](#)[Artículo siguiente](#)

Rango del artículo | 3 mar 2013 | La Vanguardia (Catala-1ª edición) | ANTONIO CERRILLO

La muntanya de residus de sal, sense pla de restauració

El Govern demana sense èxit a l'empresa minera que lliuri el pla. El jutge li va donar de termini fins dilluns, però Iberpotash recorre

El desacord bloqueja el programa, que ha de pal·liar els residus salins que amenacen el riu Llobregat

La muntanya de residus salins de Sallent (Bages), procedent de l'explotació minera de potassa, no té qui la restauri. El runam del Cogulló, que culmina a uns 500 metres d'alçària i ocupa una superfície equivalent a gairebé 50 camps de futbol, continua sense un pla per abordar-ne la restauració. I això que els jutges van donar un ultimàtum fins al 4 de març (demà, dilluns) perquè la Generalitat ho aprovi. L'assumpte continua bloquejat perquè l'empresa (Iberpotash) ha presentat recurs i, encara que la Generalitat li ha demanat que acati la sentència judicial, la decisió de la minera és inamovible. La muntanya artificial de sal de Sallent és un dels principals focus de risc ecològic a Catalunya, ja que les precipitacions provoquen rieres i cursos d'aigua que, per vessament, amenacen d'agreuja la salinització del Llobregat. Les administracions ja han invertit gairebé 200 milions d'euros en filtres i sistemes de potabilització per evitar que la sal arribi als sistemes de subministrament de la regió de Barcelona, que es proveeix en gran part del Llobregat.

GEMMA MIRALDA

Davant l'enorme mola, Josep Ribera i Jordi Portabella, de ProuSal, reclamen un pla per restaurar el runam

El conflicte va esclatar quan un veí de Sallent, Sebastià Estradé, als seus 90 anys, va arrencar la decisió favorable del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya (TSJC). Els jutges obliguen que Iberpotash iniciï ja la restauració del runam amb un pla equivalent al previst a partir de l'any 2035,

data inicialment marcada per al cessament d'activitat.

El TSJC va resoldre que la restauració s'ha d'iniciar alhora que l'explotació per evitar els perills d'una acumulació de sal que s'escapi del control. Tanmateix, la sentència (inclòs l'interlocutòria que exigeix executar-la abans de demà) ha estat recorreguda per l'empresa al Tribunal Suprem.

Fonts de la Generalitat diuen que l'empresa minera està totalment obligada a presentar el pla, però matisen que "si Iberpotash s'hi oposa, correspon al jutge fer complir la sentència". Mentrestant, la Generalitat esgota el temps fins a l'últim moment per acatar la part de la sentència que l'obliga a fixar una nova fiança a l'empresa per recolzar la futura restauració, perquè la quantitat fixada el 2008 pel tripartit (585.153 euros) "no respecta ni els paràmetres legals", van sentenciar els jutges.

Mentrestant, un informe de l'Estudi Ramon Folch destaca que l'explotació de les mines de potassa (Súria i Sallent) ha generat residus salins que han agreujat la salinització de la conca del Llobregat. El cost de fer front a aquest problema l'han assumit gairebé íntegrament les administracions, i no les empreses mineres que han explotat la potassa, diu l'informe. La UE ha requerit el Govern que justifiqui aquestes inversions públiques, davant la sospita que diners del contribuent han servit per a afavorir interessos d'una empresa privada que no incorpora els costos ambientals, com exigeix la UE.

Les administracions han invertit ja 197,8 milions (potents filtres d'electrodiàlisi reversible i d'osmosi inversa a les potabilitzadores d'Abrebra i Sant Joan Despí, entre altres projectes...). I això sense comptar el cost del doble col·lector de residus salins (1990), que transporta el vessament salí fins al mar. Però el vell col·lector s'ha quedat obsolet i es requereix construir-ne un de nou íntegrament, entre altres raons perquè a la vella canonada s'han detectat unes 400 trencaments entre el 1990 i el 2011, la qual cosa ha salinitzat camps, vegetació de ribera i aqüífers. La salinització, a més, ha contaminat els pous de Sallent, dels quals es proveïa el poble.

Un portaveu d'Iberpotash (de la multinacional israeliana ICL) va indicar fa uns dies que l'empresa no tenia previst lliurar el pla de restauració, ja que, en presentar un recurs de súplica, entén que ja no corren els terminis.

L'empresa diu que la restauració s'hauria d'abordar en el marc d'un acord global sobre la seva activitat minera i amb "el consens de totes les parts", inclòs l'Ajuntament de Sallent. Iberpotash pretén ara tancar la mina de potassa de Sallent i l'abocament del Cogulló el 2014 i vol ampliar l'enderroc del Cogulló per donar sortida als nous residuos de sal. La Generalitat dubta de les intencions de l'empresa. Però Josep Ribera, de la plataforma ProuSal, ho té clar: "Volen deslliurar-se de les seves obligacions".

En canvi, el Govern d'Israel sí que ha obligat ICL a costejar (de 800 i 1.500 milions d'euros) el dragatge dels residus salins al sud del mar Mort, on l'extracció de potassa deixa un pòsit de sal que eleva el fons marí, fa pujar les aigües i amenaça d'inundar assentaments hotelers de zones turístiques.

Impreso y distribuido por NewspaperDirect | www.newspaperdirect.com, US/Can: 1.877.980.4040, Intern: 800.6364.6364 | Derechos de reproducción y protegido por la ley.

[Artículo anterior](#)

[Artículo siguiente](#)